

Nr. 464. Folkethingets Forhandlinger.

7345 1ste Beh. af Lov. om Foss.

Rigsdagsmand udtalte, at det ikke staaer i Loven, at alle Garnisonssteder paa eensgang skulle fastsættes ved Lov, og det maatte altsaa staae Regjeringen frit for at indbringe successive Garnisonslove, hvorved Garnisonsstederne bleve fastsatte. Det er ganske vist, at dette kunde man gjøre ved alle de Garnisonssteder, med Hensyn til hvilke der hos Regjeringen ikke er ringeste Tvivl om, hvor de bør være, men der kommer det andet Hensyn til, som jeg tillod mig at gjøre opmærksom paa, da jeg forrige Gang havde Ordet, nemlig den Usikkertighed, som der da beredes Regjeringen ved Forhandlingen med Communerne. Den ærede Rigsdagsmand og andre Talere udtalte, at det dog i Reglen ikke kunde have stort at betyde, det vilde ikke sige saameget, at Communerne skulde vente, til Rigsdagen kom sammen igjen, for at faae Stadfæstelse paa de foreløbige Dvereenkomst, de havde afluttet med Regjeringen. Det er ganske vist, at denne Tid i Reglen ikke vil være lang, men Dvereenkomstene ville da ikke kunne finde Sted paa nogen tilfredsstillende Maade, og jeg troer, at Rigsdagen selv, naar Forholdet skulde vidnes paa denne Maade, vilde komme til den Erkjendelse, at det havde været heldigere, om Krigsbestyrelsen havde havt større Frihed til at aflutte disse Contracter. Jeg skal tillade mig at henlede det høie Things Opmærksomhed paa en Udtalelse, der findes i den Betænkning, som er afgiven af Landstingets Udvalg, i hvilket en Landstingsmand, som er bosiddende i en stor Kjøbstadscommune, havde Sæde, en Landstingsmand, som er overordentlig nøie inde i Kjøbstadforholdene og har en varm Interesse for Kjøbstæderne. Han har vistnok havt sin væsentlige Indflydelse paa Affattelsen af Betænkningen, og deri udtales følgende: „Skulle imidlertid Underhandlingene med vedkommende Kjøbstæder føre til noget tilfredsstillende Resultat, naar Regjeringen, som af Krigsministeren udtalt, være bemyndiget til at aflutte dem, naar en for begge Parter tilfredsstillende Dvereenkomst er opnaaet, uden

118de Møde. Ordentlig Samling, 1869—70.

af Sørafs. Garnisonsst.

7346

at det skal være nødvendigt paa ny at forelægge Rigsdagen Sagen, thi for dette Tilfælde vilde Kjøbstæderne være nødsagede til at tagtage den største Tilbageholdenhed og langt foretrakke, at hele Forholdet ordnedes ved en fuldstændig Revision af den bestaaende Indquarterings Lovgivning. Nu var det ganske vist heldigt, om der blev foretaget en Revision af hele Indquarteringslovgivningen, men det er et overordentligt vidtløftigt og omfattende Arbejde, som ikke kan tilendebringes i en kortere Tid, og det er efter min Overbeviisning ønskeligt, saavel for Krigsbestyrelsen som for Communerne, snarest muligt at komme ud af den nuværende usikre og provisoriske Tilstand. Den ærede Rigsdagsmand her ligeoverfor (Müllén) udtalte, at han finder, at Lovforslaget ikke stemmer nøie med Hærloven. Han udtalte at han ikke vilde sige, at det var et Omgaaen af Hærloven, men at der dog var en Uoverensstemmelse tilstede. Der er i Lovforslaget bevirket en Forandring i Hærlovens Bestemmelser, men det er en Forandring, som Regjeringen aabent og loyalt forlanger af den lovgivende Magt, saa at denne, naar den kommer til den Overbeviisning, at det er rigtigt at lægge denne Nødsdighed i Regjeringens Haand, jo kun vil udtale det, naar den finder det rigtigt at foretage denne Forandring i Garnisonsloven. Jeg skal fremhæve, at just denne Fremgangsmaade af Krigsbestyrelsen er fuldkommen aaben og loyal og egentlig bør finde Paastømmelse her i Rigsdagen, thi det havde været muligt at gaae en anden Vej, navnlig paa Grund af, at man ikke har været istand til hidtil at forelægge en Garnisonslov for Rigsdagen. Man kunde have forsøgt Dvereenkomst med Communerne, og naar disse Dvereenkomster vare bragte tilveie, ganske vist foreløbige Dvereenkomster, hvorved Communerne havde indladt sig paa større Foretagender — og mange Communer have været villige dertil og gjort Tilbud — saa kunde man have forelagt Garnisonsloven for Rigsdagen, og skulde da Rigs-